

Allerheiligen 2018: HOMILIE, pastoor Patrick De Baets

Apokalyps 7,2-4.9-14

I Johannes 3,1-3

Matteüs 5,1-12a

Verleden week in de homilie haalden we de brief van het bisdom aan waarin de oproep weerklinkt om voor elke nieuwe parochie op zoek te gaan naar een naam. 'Parochie in Gent-West' als naam zijn we al gewoon, maar is natuurlijk geen kerkelijke naam. De meest voor de hand liggende richting om een naam te kiezen is een verwijzing naar het Christusmysterie, naar één van de titels van Maria, of de naam van een heilige.

Een nieuwe parochie in Zuid-Oost-Vlaanderen heeft al een tijdje de naam 'Oscar Romero' gekozen, meer bepaald vanaf zijn zaligverklaring. Ze zijn daar nu maar al te fier natuurlijk, omdat de paus Oscar Romero twee weken geleden heilig heeft verklaard.

Eerst even kort vertellen wie Oscar Romero was. Hij klom in El Salvador hoog op de kerkelijke ladder. Hij werd aartsbisschop van San Salvador. We mogen gerust stellen dat hij een brave klassieke bisschop was. Die zelfs wat meeheult met het dictatoriale regime in zijn land. Tot zijn goede vriend Rutilio Grande, een jezuïet die zich liet inspireren door de bevrijdingstheologie, vermoord wordt in 1977. Dat moet de 'bekering' van Romero geweest zijn. Want vanaf dan kiest hij onvoorwaardelijk voor het lot van de onderdrukte in zijn land. Dus zeg maar tegen het heersend regime. Niet dat hij aan partijpolitiek deed. Hij stond daarboven, en riep op om het geweten te volgen. Niet verwonderlijk dat hij op 24 maart 1980 vermoord werd, tijdens de eucharistie, door extreemrechtse commando's. Met als gevolg natuurlijk dat het onderdrukte volk hem onmiddellijk als een martelaar zag en in hem blijvend hun steun vond en vindt.

Met de heiligverklaring spreekt de Kerk, en vooral natuurlijk onze huidige paus Franciscus, haar grote waardering uit voor Romero. Hem heilig verklaren is hem als voorbeeld stellen voor ons allen, en als blijvende inspiratie voor al wie op de één of andere manier verdrukt wordt. Romero was ook hier in Vlaanderen een inspirerend voorbeeld voor alle christenen die naar 'links' neigen. En daarbij hoort de pastoor van de nieuwe parochie Oscar Romero. En die pastoor, Patrick Derde, getuigt dat de naamkeuze van zijn parochie een nieuwe schwung gaf aan die gemeenschap. De keuze van een naam is dus een kleur bekennen, zeggen welke weg je als parochie wil gaan. Juist, in zekere zin kan het ook relatief genoemd worden. Elke parochie heeft immers als opdracht de boodschap van Jezus te beluisteren en te verkondigen. Maar de concrete invulling, en de specifieke accenten die men legt, kunnen toch zeer verschillend zijn. Je kan oproepen christen te zijn, heilig te worden door elke dag in de kerk uren te bidden, of door elke dag uren aandacht te hebben voor de medemens in nood. We stellen het bewust scherp om aan te tonen dat het verschil groot kan zijn. En om het belang van een zinvolle naamkeuze van de parochie te onderstrepen. Of, nog belangrijker, op deze dag van Allerheiligen de vraag te durven stellen: welke heilige willen wij vereren in ons leven? Durven we dat in het licht van de zaligsprekingen houden? Dat wil zeggen: mogen de heiligen waar wij naar opkijken mensen zijn – om in de sfeer van Romero te blijven - die hongeren en dorsten naar gerechtigheid, die zelfs vervolgd worden om de gerechtigheid?

Een zalige hoogdag van Allerheiligen wensen we elkaar toe. Moge dat betekenen: dat minstens één uitdagende heilige voor ons een voorbeeld mag zijn om Christus te volgen en dus automatisch ook om dichter bij de kwetsbare medemens te staan. Amen.